

SENTÈNCIA 2001-05 DE 9 DE FEBRER DE 2001

CASS. PENSIÓ DE VELLESA. No necessita d'haver dut a terme un treball sense interrupcions. Interpretació finalista de l'article 41 del Reglament Tècnic. CONSIDERACIÓ D'ASSEGURAT O D'ASSALARIAT VOLUNTARI. Ho determina el règim de cotització majoritari durant la vida laboral de la persona.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La Secció Administrativa de la Batllia, en la sentència núm. 2000-52, de 22 de juny de 2000, va estimar la demanda del Sr. F.S.G. i anul·lant les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 29 de novembre de 1999 i de 15 de desembre de 1999, li va reconèixer el dret a gaudir d'una pensió mínima de vellesa de 5.000 punts a partir de l'11 de setembre de 1999, més els interessos legals sobre la part de pensió mensual no satisfeta a partir del primer dia del mes corresponent i fins a la data d'execució de la sentència.

2.- Contra la sentència esmentada va interposar la CASS un recurs d'apel·lació adduint que la major part de punts que havia obtingut l'agent els havia obtingut cotitzant com no assalariat així com que durant la seva vida laboral havia cotitzat onze anys a Espanya, per la qual cosa la sentència anava contra l'esperit de l'article 41 del Reglament Tècnic.

3.- De l'anterior escrit, i un cop feta la designació del magistrat ponent, se'n va donar trasllat a la representació de l'agent, que el va contestar argumentant que la pensió no s'ha de donar en funció del nombre de punts obtingut en cada règim sinó en atenció als períodes de cotització, i que la tesi de la CASS sobre la necessitat d'un treball regular és contrària al criteri de la Sala en la matèria.

4.- La vista oral tingué lloc el dia 13 de novembre de 2000 en el que les parts van poder manifestar allò més adient als seus interessos i tot seguit van quedar les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social que la sentència objecte d'aquest recurs d'apel·lació declara no ajustades al Dret consideren -i

en això estan d'acord les parts- que el Sr. F.S.G., un cop instaurat el règim de la Seguretat Social al Principat, no va cotitzar els següents períodes: de desembre de 1973 a agost de 1980; de juny de 1986 a maig de 1989; de setembre de 1996 a agost de 1997 i de febrer de 1999 a abril de 1999, complint l'edat de jubilació l'11 de setembre de 1999.

Tercer.- La CASS addueix com a primer motiu de greuge el de que el Sr. F.S.G. no pot gaudir la pensió de vellesa de 5.000 punts que preveu l'article 41 del Reglament Tècnic perquè no té una cotització regular a partir de l'1 d'abril de 1968 i no justifica la impossibilitat de cotitzar, ja que en el període de temps més important sense cotitzacions (desembre de 1973 a agost de 1980) va cotitzar a Espanya, i la atribució de la pensió que estableix la sentència és contrària a les finalitats a les que serveix l'article 41 del Reglament Tècnic.

La qüestió que planteja la representació de la CASS en aquesta alçada sobre la necessitat d'haver dut a terme un treball sense interrupcions ha estat resolta reiteradament per aquesta Sala en sentències 99-30, de 20 d'octubre de 1999; 00-20, de 16 de maig de 2000; 00-31, de 13 de juliol de 2000; 00-32, de 18 de setembre de 2000; 00-48, de 13 de novembre de 2000; 00-50, de 18 d'octubre de 2000 i 00-55, de 18 de desembre de 2000, en sentit desestimatori dels arguments i pretensions de la CASS.

En les sentències citades, i en altres -com la 96-07, de 6 de març de 1996, 96-20, de 8 de maig de 1996, 99-01, de 29 de gener de 1999- aquesta Sala ha palesat el caràcter transitori i excepcional del primer paràgraf de l'article 41 del Reglament Tècnic, ja que va nàixer per tal de donar cobertura social a la situació de moltes persones que s'havien de jubilar després de l'entrada en vigor del règim andorrà de seguretat social i no havien pogut reunir, per raó d'edat, les cotitzacions exigibles.

En consonància amb aquesta raó de ser del règim que estableix el precepte, la CASS demana una interpretació finalista del mateix i sosté que per gaudir de la pensió esmentada cal haver cotitzat ininterrompudament fins l'edat de la jubilació ja que una interpretació que permeti obtenir la pensió per la simple suma de cotitzacions porta a resultats discriminatoris per altres assegurats que han cotitzat més i no compleixen altres requisits de l'article 41 per beneficiar-se'n, atenta contra l'equilibri financer del sistema de seguretat social i es desvincula completament de la finalitat per la qual fou redactat aquest article.

Aquesta Sala ja ha posat en relleu les conseqüències que produiria l'acceptació de la tesi que sosté l'entitat apel·lant. La sentència 99-30, de 20 d'octubre de 1999 va dir que l'exigència de continuïtat entre totes les cotitzacions -i s'ha de referir tant a la continuïtat entre les anteriors a l'1 d'abril de 1968 i les posteriors com a la continuïtat entre les posteriors- "introduiria una gran dosi d'incertesa en l'aplicació de l'article 41 perquè resultaria francament difícil determinar quan aquesta continuïtat es dóna o no de manera estable o quines causes podrien justificar la no estabilitat en la continuïtat com a via per poder accedir a la pensió".

Per aquestes raons poc ha d'importar que durant un període de temps el Sr. F.S.G. hagi cotitzat a Espanya o no hagi fet enlloc, ja que, amb independència de la incidència que aquesta circumstància hagi de tenir en el còmput de la pensió, el cert és que l'article 41 exigeix cotitzacions a la CASS en un nombre determinat, que el Sr. F.S.G. reuneix.

Quart.- La CASS posa en relleu que durant la vida laboral del Sr. F.S.G., dels 3.322 punts que posseeix al jubilar-se, n'ha adquirit 2.088 com assegurat voluntari (durant el període de juny de 1989 a agost de 1996) i només la resta com assalariat, per la qual cosa no se'l pot tenir com assalariat als efectes de l'aplicació de l'article 41 ja que tot i tenint major temps de cotitzacions com assalariat el major esforç econòmic per la compra de punts el va fer quan va cotitzar com no assalariat.

Aquesta Sala , en sentències com les 98-51, de 20 d'octubre de 1998 i 98-14, de 6 d'abril de 1998, ha entès que el criteri a seguir a l'hora de considerar assalariat o assegurat voluntari a qui demana una pensió de vellesa és el règim de cotització majoritari durant la vida laboral de la persona, i això és així perquè precisament l'article 41 parla de cotitzacions i no de punts adquirits en cada categoria, i l'agent va cotitzar com assalariat 157 mesos i com no assalariat 87, a banda de que era assalariat quan li va arribar el moment de la jubilació, de manera que l'article esmentat obliga a tenir en compte la dada de les cotitzacions realitzades i no la categoria d'assalariat o no on s'hagin realitzat.

Cinquè.- Cal desestimar el recurs i confirmar la sentència de la Batllia, sense fer cap pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència núm. 2000-52, de 22 de juny de 2000, dictada per la Secció Administrativa de la Batllia, que es confirma, sense fer pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.